

Dne 8.1.1718 dosud tříkoňský sedlák Christoph Philipp z č. 39 protože svoji vodu ze svého lučního pramene přenechal zámku Červený dvůr a pivovaru v Markvarticích a tím jeho louka nedávala dostatek krmení a vysychala, byl prohlášen za dvoukoňského sedláka. Z tohoto důvodu mu byla snížena robota.

V mapě Českokamenicka od Müllera z r. 1720 jsou m. jiné vyznačeny i H. Habartice.

Dne 11.2.1722 platí místní občan protože se neoženil s ním přivedenou do jiného stavu Kat. Bendelovou, ale vzal si jinou 30 ZL peněz jako na " usmíření ". A sice 1/2 kostelu a 1/2 vrchnosti, děvče nedostalo nic.

Roku 1723 Georg Storch vyhrál spor s Joh. Christophem Storchem o dědictví, když soud a znalci - rychtáři z okolí uznali, kdo z jeho rodiny viz st. dcera se o něho nejlépe do smrti postará. Jednalo se o č. 131.

Dne 29.7.1724 zaplatil Christ. Störch 6 krejc. pokuty, protože ho úřad obvinil " jakoby tento vzal úplatek ", protože na obecním pozemku dovolil Christ. Pompemu postavit dům.

21.10.1724 poručil úřad, aby rychtář postavil přes potok lávky. Při sčítání lidu bylo v v H. Habartících 20 sedláků, 15 chalupníků, 75 domkařů. Hodně domkařů pracovalo jako zpracovatelé a lamači lnu.

24.12.1724 se praví v obci, jako již před deseti lety, aby úřad donutil rychtáře k vyúčtování. Dosud dělal vyúčtování před porotci a ne jen před obcí. Rychtář, žádalo se, by měl panské " Viktuálie " vzít, nebo s ostatními sedláky robotovat. Již dvacetpět krát nepřevzal jedinou fůru, ani nevykonal robotu.

V roce 1725 z popisu lidu: Hans Jahnel, chalupník a hospodský U Zlaté husy 35 let starý, Hans Christoph Pohl, chalupníkův syn 15 let věku učí se v Benešově lazebnickému umění byl o tom zmínka ještě roku 1728.

Hans Georg Weber 14 letý učí se v Mistrovicích kuličem skla. Hans Georg Heine 44 letý je odvodním písařem mezi vojáky, ale při návratu domů šel žebrot a v Mladé Boleslavi bych chycen a zde je ještě zajištěn.

V roce 1726 je o něm zmínka: " Je nyní školníkem v Ohren, panství Děčín. Nové místo mu asi nevyhovovalo, protože v roce následujícím bydlí u Eliase Hoffnera v Habartících ".

1728 nacházíme ho na Starém Městě v Děčíně. Jeho 18 letý syn se učil od roku 1725 hudbě na vrchnostenský rozkaz u kantora v Markvarticích.

V roce 1728 byl tento u milostivé vrchnosti komorním muzikantem. Druhý syn Franz Heine 16 letý se učil zahradníkem na thunském zámku.

Dne 17.5.1727 v důsledku neurody z předešlého roku si muselo 19 sedláků vypůjčit od vrchnosti sadbové obilí - 5 strichů sadbového obilí a 60 strichů chlebového obilí.

1730 v obci vznikl velký nepokoj. Příčinou byla stížnost sedláka Tobiase Bendela z č. 28 proti tehdejšímu rychtáři, který již 20 let neprováděl veřejné vyúčtování, ale všechno se svými porotci a nejstaršími projednával. Důvodem byly příbuzenské vztahy.

18. století Horní Habartice (1. část)

Roku 1702 je psáno v Mannschafsbuchu o 22 letém Martinu Pompem, který byl zavražděn.

1704 H. Habartice mají 92 domů s 559 obyvateli. Dále 21 sedláků, 15 Chalupníků a 55 domkařů. Je záznamena i jeden krejčí a dva brusiči nůžek.

1808 mimo mlýnů č. 112 a 68 vzniklých 1483 a 1596) byli zde 2 brusiči nůžek, 1 krejčí, 1 řemenář, 1 podomní cestovatel, 1 obchodník s plátnem, 1 pivovarník, 1 zedník a 1 obchodník s obilím.

Začátkem 18. století zde zřejmě stál i malý pivovar a je zmínka i o pěstování chmele.

Georg Jahnel, šenkýř U Zlaté husy dle nájemního protokolu vlastnil 1 kus pole za chmelnicí po 1 strichu bez daně a sice že ubytoval cizí lidi.

1711 majitelem mlýna č. 112 je Mates Schmied. Koupě za 430 ZL. Na Bílém dvoře (viz dnes travnatý pozemek proti č.p. 171 a dř. č. 57) v H. Hab. je 1 býk, 6 volů, 27 krav, 11 selat, 35 ks drůbeže, 4 krocani, po 4 husách a kachnách a 19 slepic.

1713 v obci se vyskytuje 99 domů, 20 sedláků, 15 chalupníků, na 60 domkařů. Celkem 35 hospodářů viz TK děč. kronika.

1714 v H. Habarticích je 60 domkařů, většinou nádeníci, skaři a žebráci. Aby u nich nemusel být udán vysoký příjem, byli málo popisováni a zveřejňováni.

Např. Tobias Grosser, ubohý chromý muž, Georg Pompe, řešetář se špatným zaměstnáním, Georg Grosser, vysloužilý voják a žebrák, Georg Krebs, chromý muž, Georg Weber, tkadlec plátna pro obecní lid, Georg Bendel, málo a špatně obchodující s přízí, Hackel Jonas, pivní houslista se špatným ziskem, Georg Hoffmann, zedník, Hans Georg Hein, vysloužilý voják, Christoph Störch, maloobchodník s obilím.

V tomto roce ulili zvony Hans Rosenlöcker a Johann Balthasar Hromelli pro naši obec a do provozu byly dány 7.2.1788.

Roku 1714 zuřil v Kamenici a v Jedlce a sousedních místech mor. U nás, ale byly jen 3 smrtelné případy.

1715 H. Habartice platí daně pro tento rok 262 ZL, 56 krejcarů a 4,5 Pfeniků. Rychtář dostával z toho 12 ZL, 48 krejc. mzdy.

1716 majitel mlýna č. 68 je Friedrich Kotzner, který tento koupil od hraběte Thuna F. za 90 ZL.

Mlýn a olejna č. 112 jsou napprodej s úř. odhadem 120 ZL. Z důvodu příliš velké stavební chatrnosti nemohl žádný mlynář dát více jak 100 ZL. Taktéž kvůli těžkým dávkám. Konečně získal 24. dubna Michal Giebe mlýn za 70 ZL.

V tomto roce byla neúroda a leckterý hospodář si nevypěstoval ani na vlastní chléb.

Dne 23.4.1717 vražda Georga Heinzeho v č.p. 15 Christ. Flegelera a manželkou zavražděného. Na vraha přišel a usvědčil ho pes. Oba byli popraveni (pozn. O. PL k tomuto bude zvláštní stať).

1772 pro nezdar žní díky trvajícím mokru začala všeobecná dražota. Hornohabartičtí sedláci museli obilí dovézt až z Moravy. Úřad musel 38 domkařů zásobit chlebem.

Obec tvořilo 124 domů a 740 obyvatel (20 sedláků, 18 chalupníků a 86 domkařů).

Na " Bílém dvoře " rozprodáno vícero kousků pozemků.

1776 se na " Bílém dvoře " uvádějí dvě velké brány a v roce 1777 též ovčín a 226 ovcí.

1777 nové ustanovení patentu císaře Josefa II. snížilo chalupářům robotu z 52 na 13 dní, což platilo i pro obyvatelstvo naší obce. Vedle toho se dávaly ovesné desátky a dávky na Jiřího.

1778 existuje pruská vojenská mapa s prostorem Habartic, Markvarctic, Huntířova a pod. Uvádí se v naší obci jsou Prusové.

1779 na č. 165 se objevuje jméno Anton Hentschel.

Opět se opakovala pře mezi mylnáři z č. 112 a 67. U mlýna č. 112 byla vystavěna nová olejna.

Dle ústního podání měl kolem roku 1779 císař Josef II. při svých cestách navštívit i naši vesnici. Údajně domy č. 119 a 106. U hanzeolny v domě poblíž mlýna měl přenocovat.

V roce 1781 dne 2. července vysvěcena kaple benešovským farářem. Dále se na č. 6 objevuje jméno Georg Hiekel a na 133 Johann Christoph Böhm.

1782 byl v naší obci dán do užívání první hřbitov, když se předtím pochovávalo v Benešově. (pozn. O.PL jeho místo bylo cca 100 m nad dnešním doprava v uzavěru dolíku).

1782 zavedení školy, uvedení zaměstnání prvního uč. F. Bürgermeistersa. Ten tehdy prožíval kruté chvíle života za pár krejcarů. Svůj byt měl v učebně, kde mohl vykonávat své práce a tudíž muselo být vyučování i rušeno. Školní místnost byla ze směsi hlíny a slámy (lepenice) postavena, s úzkými krátkými okny a dřevěným stropem. Bylo zde zatuchlo a vlhko. Jako ložnice nebyla učitelovi přidělena ani komora. On sám musel pod doškovou střechou na půdě i se svojí rodinou po denní námaze a starostech užívat spánku spravedlivých.

1783 se v naší obci na č. 25 nachází jméno Franz Hauptmann

1784 větší část pozemků z dvorních ploch rozparcelováno a dáno do nájmu.

Kostelní kniha z H. Habartic od tohoto roku vedena je uložena v litoměřickém archivu ve složce 46.

1785 velká voda strhla třikrát stavidlo u splavu k mlýnu č. 68.

Dále na č. 66 je uveden Anton Böhm.

1787 zmínka o první faře v obci.

Tohoto roku má naše vesnice 157 čísel viz Schallerova Topographie. Je zde 762 katolíků, expozitura - Florus Hegenbart, který byl v rumburském klášteře a jmenová 3.4.1787.

Dne 2.7.1787 náš hřbitov a kostel Jos. Gubernakem vysvěceni a konána bohoslužba. Hřbitov byl církevní, první pohřeb dne 4.7.1787 Anna Weber z č. 118.

Též v roce 1730 je zmínka, že se v H. Habarticích nachází malá kaplička.

Dne 30.11.1734 nechala vrchnost u rychtářství zhotovit pojízdnou mobilní stáj, aby v úředních dnech koně úředníků mohli být ustájeni. V případě, že by jiný sedlák se stal rychtářem, přijde stáj tamtéž.

Roku 1738 nechali bratři Johann a Georg Gautschovi z č. 23 z H. Habartic odlít 10 pundů těžký zvon, který biskup Sporck v Praze vysvětil. Tento zvon byl na povolení církve zavěšen v pozdějším kostele mezi trámy, aby mohl tehdy trojnásobné vyzvánění obstarávat.

V tomto roce koupil mlýn č. 112 Johann Christoph Störch za 430 ZL.

O rok později 1739 je na mlýně č. 112 nový majitel Johann Christoph Gautsch, který jej koupil již za 530 ZL.

1741 dne 30. července obrovská bouře trvajícím od 3 do 8 hodin odpoledne. Celková škoda vyčíslena na 1228 ZL.

1743 majitelem mlýna č. 112 je Johann Störch. Na č. 145 je uváděn Johann Georg Kromer.

1745 je rozšířena kaple v obci. Zvonění při církevních událostech bylo zakázáno. Pokud by došlo k přestupku se strany kostela, měla by být kaple benešovským hospodářským úřadem zbourána.

Významný vyřezávaný ze dřeva spoutaný Kristus je 1,2 vysoký a pochází z tohoto roku.

Požár selského dvora Georga Jahnla č. 42 roku 1745.

Dne 26.3.1745 položen základní kámen kostela benešovským farářem F. Trödelem.

1747 na č. 134 uveden Michael Philipp.

1749 od 2. srpna první učitel na škole Franz Bürgermeister z Brocna u Dubé.

1754 byla dřívější kaple kamennou.

1756 naše ves byla v 11 případech napadena nepřátelskými oddíly. Nejsurověji se ale chovali v tomto roce Chorvaté tábořící proti Brložci. Mnoho dobytka odvedli z chlévů a nezaplatili. Bylo to přesně od 28. září do 24. října.

1758 spor mezi mlynáři z naší obce Fr. Ant. Strohbachem z č. 68 a Joh. Christ. Störchem z č. 112. Při zvednutí vodní hladiny u dolního splavu o 1 prkénko se přestalo otáčet kolo v mlýně č. 68.

1769 veškeré slušné sadby následkem mokrého léta shnily a to jak na polích tak i na půdách a sklepích.

1770 v H. Habarticích se domy do č.p. 144 počítaly podle silnice, za Marie Terezie další domy podle data výstavby.

V tomto roce začalo zdražování a žito stálo strich 5 ZL.

1771 žito zdražilo již na 15 ZL a později na 17 ZL za strich. Špatné počasí se nezlepšilo. Teprve až po Jakubovi koncem srpna se prováděla sklizeň obilí. Oves dokonce až na Martina za sněhu. Jen díky jeho Majestátu císaře Josefa přišla pomoc v podobě obilí z jeho skladů, které se urodilo v Rakousích a Uhrách.